

Цього літа на фасаді старовинного будинку №8 на вулиці Словацького встановили одну з перших інформаційних табличок, що розміщуються на історичних пам'ятках Рівного в рамках реалізації туристичного проекту «Від мамонтів до Рівного. Історичними стежками міста».

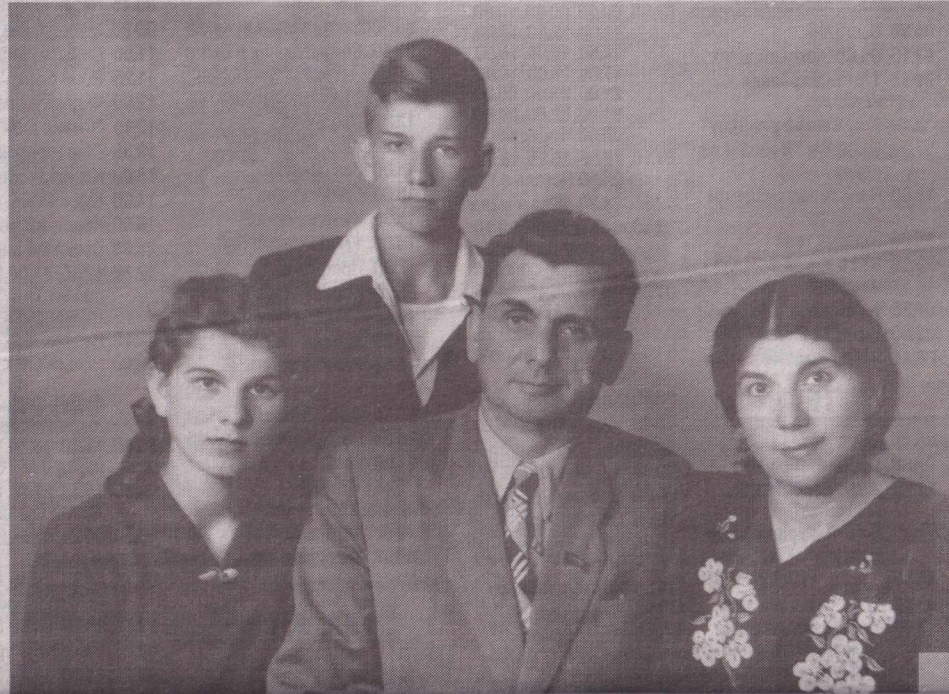
НА ЧЕСТЬ ЗНАМЕНИТОЇ ЗЕМЛЯЧКИ ОЛЬГИ ТКАЧУК

Будинок, в якому жила письменниця Ольга Ткачук
The House where the Writer Olga Tkachuk lived

Перегляньте цей безкоштовний інтерактивний веб-портал будинку, складений у 1920-х роках у стилі конструктивізму.
На фасаді будинку у 1990 році було встановлено пам'ятник письменниці Ользі Ткачук, яка жила тут з 1956 по 1983 рік.
Ольга Ткачук народилася 1913 року на Житомирщині, в селі Слобожанка, за три кілометри від міста. Вона закінчила Київський університет, Вишківський ін-т. Крім того, в її честь проголошено районіальний конкурс на будівництво.
У 1957 році Ольга Ткачук була призначена до Словацького району України і працювала вчителькою в Рівненській школі. Вона жила в цьому будинку з чоловіком і трьома дітьми з серпня 1983 року.

Initially it was a two-story brick house, which was built in constructivist style in the 1920s.
In 1990 a red granite memorial tablet was fixed on the stone wall in memory of Olga Semenivna Tkachuk, who lived here from 1956 to 1983.
Olga Tkachuk was born in 1913 in Zhytomyr region. She graduated from Warsaw University with a degree in philology. She worked as a teacher in Kyiv region. Next, she was a newspaper editor in Ternopil region.
In 1957 Olga Tkachuk became a member of Writers Union of Ukraine. She was the first writer from Rivne region who received the award.
The writer died on June 8, 1983. She lived at Slovachkopskyi 8 for the last 27 years of her life.

У 1956-1983 роках в цьому будинку мешкала з родиною Ольга Ткачук, яка першою з літераторів Рівненщини стала членом Спілки письменників України. На честь знаменитої землячки на будинку в 1990 році встановлено меморіальну дошку. Восьмого червня 1983 року, 35 років тому, українська письменниця Ольга Семенівна Ткачук відійшла в кращий світ. Пам'ять про близьку людину зберігають у родині письменниці, що мешкає нині в Рівному та охоче ділиться з усіма цікавими фотографіями та спогадами про її життя.

Народилася майбутня письменниця в сім'ї вчителів 6 січня 1913 року в селі Жубровичі Овруцького району на Житомирщині. Філологічну освіту здобувала у Варшавському університеті. Її основна професія – вчитель, і працювала Ольга Семенівна в Кременці (стародавня назва «Крем'янець»), а згодом у редакціях районних газет на Тернопільщині. У своїй автобіографії, яку вона так і не закінчила складати в 1968 році, Ольга Ткачук писала:

«Батько мій був сином селянина. Великими зусиллями вдалося йому скласти державний іспит на звання вчителя і в цій професії працював він ціле життя. Мама, дочка учителя, працювала також народною учителькою. В 1929 році польський

уряд звільнив моїх батьків з праці, тому що вони були українцями. Батько за 20 літ учительської праці дістав невеличку пенсію, мама не одержала нічого. У 1929 році батьки мої переїхали в Кременець, де й мешкали до 1940 року».

«Я закінчила початкову школу в селі Мокре, — описувала своє життя письменниця, — і в 1928 році поступила в четвертий клас української гімназії в Кременці, яку закінчила в 1933 році, і того самого року вступила до Варшавського університету на філологію.

Надзвичайно тяжкі матеріальні умови примусили мене покинути студії, і 1936 року я залишила університет. Після двохрічної перерви я наново вступила до університету. Друкуватись почала в 1945 році. Спочатку писала вірші, в 1954 році в журналі «Жовтень» з'явилась моя повість «Назустріч Волі». У 1956 році у видавництві «Радянський письменник» вийшов роман «Назустріч волі». У видавництві «Каменярь» (Львів) вийшла збірка оповідань «стежки життя». За професією я педагог. Працювала в районних газетах на Тернопільщині. Член Спілки письменників. Живу у Рівному».

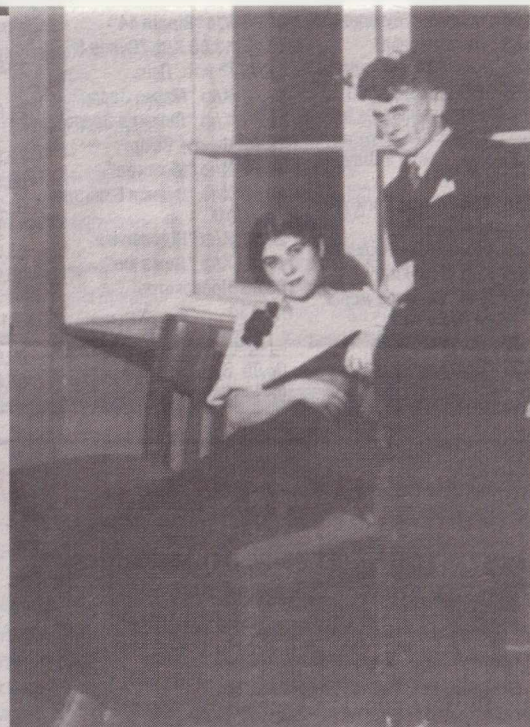
Літературний спадок Ольги Ткачук - це повість «Переорані межі» (1973), збірки оповідань «Мати» (1960), «стежки життя» (1967). У 1957 році Ольга Ткачук

прийняли до Спілки письменників України. Вона є першою письменницею з Рівненщини, яка стала членом цього творчого об'єднання.

Її чоловіком був Марко Якович Ткачук (1907-1962), який був направлений на роботу до Рівного і очолював тут обласне управління культури.

У сім'ї Ткачуків було двоє дітей – донька Оксана і син Володимир. Володимир Маркович Ткачук – інженер за фахом, який все життя працював на Рівненському заводі «Газотрон». Він і нині живе з родиною в Рівному. Родина доньки Оксани Марківни мешкає у Львові.

Всі, хто знав Ольгу Семенівну Ткачук, згадують її як надзвичайно інтелігентну, спокійну людину, закохану у світ українського слова. Останні 27 років свого життя вона мешкала в домі № 8 на вулиці Словацького. За ініціативи і сприяння Рівненської спілки письменників у 1990 році під час проведення Першого обласного свята української мови і культури на будинку, де жила письменниця, було урочисто відкрито меморіальну дошку. Щоправда, це ще була інша країна, то й написали на дошці «українська радянська письменниця», хоча вона була

творчою особистістю з глибоким національним українським корінням, бо зналася лише на рідній мові, культурі, історії і прагненнях свого народу.

Галина ДАНИЛЬЧУК

За матеріалами сайту <http://retrorivne.com.ua>